

PUNT DE LLIBRE

— Borja Bagunyà

Borja Bagunyà ha debutat en la novel·la amb *Els angles morts* (Periscopi), una obra de gran ambició situada en una Barcelona rabiosament contemporània. Al llarg de 500 pàgines vivim immersos en l'univers mental del Morella, la Sesé i l'Olof, tres personatges que han perdut el contacte amb l'eix que feia girar la seva vida. Amb un discurs digressiu, volgudament hiperbòlic, Bagunyà desemmascara sense pietat tant la vanitat dels intel·lectuals com la fe dels idiotes.

CALÀNDRIA

— Carola Ortiz

La cantant, compositora i clarinetista Carola Ortiz (Terrassa, 1986) ens ha meravellat amb el seu tercer àlbum, *Pecata Beata* (Microscopi, 2021), una obra que fon poesia, jazz i contemporània. Hi ha musicat poemes de Mercè Rodoreda, Montserrat Abelló, Maria Mercè Marçal o Caterina Albert, entre d'altres. La clarinetista embolcalla la paraula rimada amb una veu clara i convincent, uns arranjaments primorosos i un sextet en estat de gràcia.

CAST@FIGURE

— Sara Blanch

Veu sòlida, carisma, passió, sensibilitat i sensatesa, són els ingredients principals de Sara Blanch, la joia de la corona de la lírica de les dècades que venen. Des del 2015 la cantant treballa per pujar esglaons professionalment: va conquerir el Viñas 2016, i des d'aleshores, se li han obert moltes portes. Recentment, la cantant ha obert la temporada al Liceu convertint-se en la Zerbinetta d'*Ariadna aud Naxos*, paper decisiu per passar de jove promesa a aposta segura.

EL WEB NEGRE

— Marc Sarrats

Catalunya és terra de conflictes i rovellons. I també d'humoristes. Això fa que destacar en comèdia comporti un punt extra de mèrit. Marc Sarrats s'ha guanyat el seu espai a hòsties, amb un humor intel·ligent però accessible, i amb un discurs punki i selecte. Els seus monòlegs són muntanyes russes i la seva presència a televisió i ràdio, indiscutible. El podem escoltar al *Matina, Codina!* de RACI05 i veure'l a l'*Està Passant* o al seu canal de YouTube, on brilla amb seccions delirants com 'Temps de Silenziah' o 'Mem a Pams'.

GALERIES

— Núria Güell

Donar-se de baixa d'autònoms mereixeria un premi en qualsevol context, però si a sobre ho fas per acabar signant les factures com a monja de la congregació de Sant Josep i un museu et penja el document del SEPE a les seves parets, mereixes una ovació. Núria Güell ha dedicat la seva carrera artística a trolejar el poder i «Tot ordre es vol pur», l'exposició retrospectiva que hem vist enguany a la Fabra i Coats, encara ens fa riure... fins que mirem la nostra declaració de l'IVA trimestral.

SA IL·LUSTRÍSSIMA

— Martí Melcion

Si tens Instagram és probable que hagi topat amb una vinyeta de Martí Melcion a les stories d'algú. Melcion dibuixa figures allargassades que protagonitzen situacions quotidianes de la joventut a la ciutat. Com passa amb la vida real, la narració mai no acaba d'engegar i sempre es manté en un to entre irònic i nostàlgic. Ens agrada com ens hi veiem representats i també ens agrada l'habilitat amb què duu dibuixos gairebé infantils al grotesc.

L'APUNTADOR

— Las Huecas

El col·lectiu Las Huecas demostra, amb *Aquelles que no han de morir*, que l'escenari és un lloc ideal per parlar de la realitat des de l'art i la reflexió. Teatre documental i creació contemporània, vida i mort en un muntatge que els espectadors s'emporten a casa. Las Huecas són un col·lectiu de creadores que es fa preguntes, i això a casa ens agrada molt. Recordin el seu nom. En sentirem a parlar.

PANTALEES

— Pack Màgic

En ple debat sobre l'ús del català en les produccions audiovisuals, cal reconèixer la labor de projectes com Pack Màgic, la distribuïdora de cinema infantil doblat al català de la veterana cooperativa Drac Màgic que aquest 2021 ha complert cinquanta anys. Creada el 2014, Pack Màgic pretén continuar la tasca pionera que havia desenvolupat la seva predecessora, Distributions Imatge, entre el 1977 i 2005, juntament amb *Cavall Fort* i *Rialles*.

LA RUTA DEL JAZZ

— Joan Mar Sauqué

Procedent del planter de la Sant Andreu Jazz Band, el trompetista Joan Mar Sauqué (Garrigoles, Baix Empordà, 1996) ha bastit un trio sense bateria, en companyia Josep Traver (guitarra) i Giuseppe Campisi (contrabaix), per interpretar, i en alguns casos també rescatar, peces del jazz dels anys 40 i 50. *Gone With The Wind* reivindica l'obra i l'estil de tòtems com ara Chet Baker, Clifford Brown i, sobretot, Tadd Dameron. Als antípodes de la imitació, Mar Sauqué ha fet un treball amb veu pròpia, suggeridor, melòdic, que el revela com un dels grans jazzistes de les noves fornades.

HOMO FABRA

— Viquipèdia

Enguany hem celebrat el vintè aniversari de la Viquipèdia, la versió catalana d'un dels projectes més destacats en l'àmbit del coneixement lliure. La Viquipèdia encapçala el rànquing mundial d'articles de qualitat i és l'única del món que té catalogats tots els mamífers coneguts. Actualment ocupa la vintena posició per nombre d'articles gràcies a la tasca dels voluntaris que contribueixen a la difusió del coneixement lliure en català a Internet.